

עפ"ת 44860/10/14 - חיל כתר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 44860-14-10 כתר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

בפני כב' השופט עפרה אטיאס
מבקשים חיל כתר
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

1. בקשה להארכת موعد להגשת ערעור על פסק דיןו של בית המשפט השלום לתעבורה (כב' השופט בנגה) מיום **14.5.2014** בו הורשע המבקש, לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני ביותר, כאשר הוא נוהג ברכב סמיטריילר שמשקלנו עולה על 10 טון, וזאת בניגוד לתקנה 36 (ה) לתקנות התעבורה. על המבקש נזר קנס בסך של 750 ₪ או 7 ימי מאסר תמורה. בית המשפט קמא אפשר לבקשתו לבקש תשלום את הקנס בשלושה תשלוםומים.
2. בבקשתה להארכת موعد שהוגשה רק ביום **28.10.2014** טען המבקש כי שלח את כתב הערעור באמצעות הדואר לפני חלוף 45 הימים שנקבעו להגשת הערעור אך אין בידו אסמכתא לכך.
3. המשיבה מתנגדת לבקשתה. לטענותה המבקש לא הבahir האם הוא מעורער על הכרעת הדין או מגר הדין ולטענה אין להענות לבקשתה בשל האיכון הרב בהגשתה.
4. דין הבקשה להארכת موعد הדוחות.
5. לפי סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי בית המשפט רשאי לבקשתו הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופה האמורota בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ. כאשר עסקינו בהליך הפלילי אין צורך ב- "טעמים מיוחדים" לשם מתן אורכה להגשת הערעור.

6. יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן אורכה בהליך פלילי "עשה דבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל ולכן אין ליתן אורכה להגשת ערעור בפליליים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת"] בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.06) וראה גם בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.09).

7. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקל, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור; וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויו הLEGAL, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות. ראו: עני נגר ור宾 הנ"ל.

8. במקרה שלנו מדובר באיחור ממשמעותי מאד. גם אם נכונה טענת המבקש כי שלח את הערעור בדואר לפני חלוף המועד להגשת הערעור, טענה שתלייה על בלימה ושלא הובאה כל ראייה לביסוסה, הרי שה המבקש הגיע בקשתו בחלוף למועד מחמישה חודשים (!) לאחר מתן גזר הדין וזאת ללא מתן הסבר המניח את הדעת לכך.

9. לא סביר בעיני שאדם המגיש ערעור באמצעות הדואר, לא עוקב אחר קליטת הערעור, ואופן הטיפול בו. מן הבקשה עולה, בעקיפין, כי המבקש נזכר להגיש בקשתו רק משהחלו ננקטים נגדו הליכי אכיפה וגביה (או לאחר שקיבל לטענתו הודעה הכפלת הקנס).

10. סיכוי הערעור כלל אינם מחייבים טעם לבקשתו; המבקש לא הבHIR האם הוא מבקש לערער על הכרעת הדין (הנסמכת על קביעות עובדתיות של בית המשפט כמו בהן לא ממהרת ערכאת הערעור להתערב) או על גזר הדין שאף הוא נראה הולם את הנسبות. על פני הדברים אני מתרשםת כי סיכוי הערעור נמוכים.

לפיכך, הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור נדחתת. החלטתי זו מיותרת את הדיון בבקשתה לעיכוב ביצוע שהוגשה יחד עם התשובה לתגובהה.

המצוירות תשגר החלטה זו לצדים.

ההחלטה זו ניתנה בפועל כרשמת.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 ינואר 2015, בהעדך
הצדדים.